

Egyperces rendkívüli közgyűlésen választották meg a központi választmány új tagjait

(A Délmagyarország munkatársától.) A kisgyűlés és a törvényhatósági bizottság szombaton délután egy-egy perces rendkívüli ülést tartott. A tárgy, amint azt a Délmagyarország szombati számában közölte, a központi választmány 24 tagjának megválasztása volt. A törvény értelmében a választást lajstromosan, arányos képviseleti rendszer alapján kell meg-
ejteni, de miután csak egyetlen ajánlás érkezett be és a törvény ilyen esetekben úgy rendelkezik, hogy az ajánlási íven feltüntetett jelöltek kell megválasztottnak kijelenteni, a kisgyűlés egyhangulag a benyújtott lista mellett foglalt állást.

A rendkívüli közgyűlést minimális érdeklődés mellett nyitotta meg dr. Somogyi Szilveszter polgármester, bejelentette, hogy a napirend egyetlen tárgya a központi választmány

24 tagjának a megválasztása.

— Miután a választásra — enuncióálta a polgármester — csak egyetlen ajánlás érkezett, az ajánlási íven felsorolt bizottsági tagokat: dr. Aigner Károlyt, id. Báló Istvánt, dr. Bodnár Gézá, dr. Dettre Jánost, Dobó Imrét, id. Gárgyán Imrét, dr. Hunyadi-Vass Gergelyt, Kertész Józsefet, Korom Mihályt, Lajer Dezsőt, Ottovay Károlyt, Pap Józsefet, dr. Pap Róbertet, Petrik Antalt, Rainer Ferencet, dr. Széll Gyulát, dr. Szivessy Lehel, Takács Bélát, dr. Tóth Bélát, dr. Tóth Imrét, dr. Török Bélát, dr. Turóczy Mihályt, dr. Vinkler Elemért, Wimmer Fülöpöt három évre a központi választmány megválasztott tagjainak jelentem ki.

Az elnöki enunció után a polgármester az egyperces közgyűlést berekesztette.

Minőségben
utólérhetetlen

Olcsóságban
legelső

Eleganciában
megközelíthetetlen

tehát mindenben vezető a

GRÁCIA CIPŐ

Kárász ucca 3. sz. (Bartos könyvkereskedés mellett.)

Minden párért szavatosság.

VAN-E KIVEZETŐ UT A VÁLSÁGBÓL?

Irta TONELLI SÁNDOR.

Két hete ugyanezen a helyen a pénz betegségéről írtam és azt az igényelen nézetemet kockáztattam meg, hogy a pénz betegséget pénzzel, vagyis inflációval gyógyítani nem lehet. Akik nem hiszik el nekem, hogy az ilyen kuruzslás rosszabb magánál a betegségnél, azok higgyenek Leninnek, aki azt állapította meg, hogy az infláció még a forradalomnál is biztosabb szétbomlasztója a kapitalista termelési rendben alapuló társadalomnak.

Nem tudom, hogy a cikkem váltotta-e ki az érdeklődést, vagy maga a probléma foglalkoztatja nagyon erősen az embereket, de a lefolyt héten nagyon sokan tették előttem szóvá a megállapításaimat. Voltak, akik tovább fűzték a gondolataimat és a megoldásra vonatkozó elképzeléseiket közölték velem és voltak, akik egyszerűen kérdés formájában vetették fel, hogy miként képzelem én a kibontakozást a mai gazdasági válságból, ha a pénz jelentőségét olyan botrányos módon lecsökkentem? Ezekre a hozzászólásokra szeretnék néhány sorban a nyilvánosság előtt válaszolni.

Mindenekelőtt megállapítom, hogy az én cikkemmel egy napon jelent meg Tylernek, a Nemzeti Bank mellé rendelt angol pénzügyi tanácsadónak Magyarország pénzügyi helyzetéről szóló jelentése. Nem lehet tehát csodálkozni rajta, hogy akik a Tyler-féle jelentést elolvasták, egyszerre annak tudatára ébredtek, hogy csakis állami és törvényhatósági háztartásunknak radikális lebontása segíthet rajtunk. Egyszerre készen is voltak a panacea-val: elbocsájtani minél több tisztviselőt, bezárni az állami üzemeket, bérbeadni az államasutakat, megszüntetni az egyetemeket, leszállítani a fizetéseket és így tovább. Ha csinálunk valamit, csináljuk alaposan. Ha ugyanis mindezt megcsináltuk, kevesebb adót kell fizetni és leszen a boldogság tökéletes a trianoni határok között.

Nos tisztelt közvélemény, én nem vonom kétségbe, hogy Tylernek elméletileg igaza van, de amit ajánl, az pillanatnyilag nem segíthet rajtunk. Tudjuk mindannyian, hogy állami apparátusunk túl van méretezve és hiba volt, hogy ennek a túlméretezett apparátusnak a

Köt-szövöttben előljár
A „Lampel és Hegyi“ gyár.

Lampel-Hegyi kötött-szövött
Fogalom a hölgyek között.

Kötött áru mesebeli,
Ha gyártója „Lampel-Hegyi“

lebontását nem kezdtük meg már öt esztendő előtt. Akkor talán ma már éreznénk a hatását. De még ha ma fogunk is hozzá, mindenestre jobb, mintha tovább halogatjuk. Azzal azonban tisztában kell lennünk, hogy a leg-szigorubban keresztülvitt takarékosági akció is csak esztendők mullva érezteti a hatását. Ha tisztviselőket bocsájtunk el, nekik nyugdíjat kell adnunk és így nem a fizetést, hanem egyelőre csak a fizetés és nyugdíj közötti különbözetet takarítjuk meg. Ez pedig, minthogy nem a fiatal, hanem inkább az idősebb tisztviselőket kell elküldeni, nem tulságosan jelentős összegre rug. Lenne ugyan még egy megoldás: egyszerűen főbelövetni azokat, akik egy életen át dolgoztak és kiszolgáltak, ennek a megoldásnak azonban némi erkölcsi akadályai vannak.

Hogy ez mennyire igaz, legjobban a Máv. példája bizonyítja. A Máv.-nak békében költségvetéséhez viszonyítva nem egészen négy százalék volt a nyugdíjterhe, ma a nyugdíjterhe összege a 23 százalékot haladja meg és a nyugdíjterhe előreláthatólag 1924-ben, vagy a következő esztendőben, fog kulminálni. Az egyensúlyi helyzet a természetes kihalás révén esztendők mullva fog helyreállni, addig azonban ezt a politikai jellegű nyugdíjterhet, amely az elszakított országrészek vasutasainak ideáramlása következtében állott elő, semmiféle megterkedéssel, bérbeadással, vagy más módon megszüntetni nem lehet. Pillanatnyilag éppen úgy nem segítene az állami gépgyár bezárása sem. Ha ötezer munkást kiteszünk az uccára, valamilyen módon gondoskodnunk kell az ellátásukról és nem tudom, hogy ez az ellátás, bármilyen szűkre szabjuk is, nem lesz-e több, mint a deficit, amelyet ma Tyler szakértő ur kifogásol.

Ismétlem: nekem nem az elv ellen van kifogásom, hanem úgy látom, hogy a javasolt megoldás nem jelenthet semmiféle könnyebbséget arra az adózóra, aki ma nem tudja a kereseti vagy jövedelmi adóját megfizetni. Magam is azt vallo, hogy kevesebb, de jól fizetett tisztviselővel jobban el lehetne igazgatni állami gépezetüket, mint kolduskenyérre szorított és állandó bizonytalanságban tartott tömegekkel, amelyeknek munkaerőjét a jövődjükért való állandó rettegés bénítja meg. De meri-e valaki mondani, hogy pillanatnyilag javítunk a helyzeten, ha ezeket az uccára tesszük ki és vele az elégedetlenséget röveljük?

De hát akkor mi történjék? Csakugyan nem volna kivezető ut ebből a tragikumnak látszó dilemmából? Csakugyan oda kell magunkat adni a pesszimizmusnak, hogy olyan elemi erővel állunk szemben, amelynek erősebbek az emberi okosságnál és akarásnál? Csakugyan

CONGORILLA

A dzsungelfilmek királya

Mától a Belvárosi Moziban

Korzó Mozi

Vasárnap Két nagy sláger!

Az álarcos lovas

Izgalom, hősiesség, bravur, vadnyugati tájak.

Főszereplő: **GEORG O'BRIEN.**

Azonkívül:

A titokzatos énekes

Dráma 3 felvonásban.

Előadások vasárnap 8, háromnegyed 6 és 10 órák